

1. kapitola

Sváteční trh v evropském stylu vypadal jako splněný vánoční sen, zasazený přímo doprostřed Manhattanu. A Kaylie Karlyleová vytáhla do boje s podvodníky, kteří se pokoušeli prodávat falešné Santy.

Vládl soumrak neboli to, čemu Kaylie s oblibou říkala magická hodina, kdy den přecházel v noc, těsně předtím, než se objevily první hvězdy. Stovky bílých světýlek vánočního trhu ozařovaly tančící sněhové vločky, které se právě začaly sypat z nebe.

Byla to navíc jedna z nejlepších denních dob pro natáčení a Kaylie, investigativní televizní reportérka, spoléhala na to, že její kolegyně, kameramanka Rachel, zachytí všechno, co se stane.

Do Vánoc scházel jen týden, a čím dřív dostane svůj příspěvek do zpráv, tím líp.

Kaylie se s Rachel po boku proplétala mezi desítkami slavnostně nazdobených vánočních stánků, nabízejících všechno možné od ručně pletených zimních čepic, palčáků a svetrů až po starožitné vánoční ozdoby, řemeslné výrobky a sladké i slané vánoční dobroty.

Každý stánek byl ověnčen stejnou čerstvou, voňavou girlandou z chvojí, takže si člověk připadal, jako by procházel magickým lesem.

K tomu kouzlu a veselí přispívali i zpěváci koled, jako

vystřížení ze stránek románu Charlese Dickense. S gusem zpívali „Přejeme vám veselé Vánoce“.

Ale Kaylie byla tak soustředěná na svou reportáž, že se nemohla kochat tím, co se děje kolem. Přidala do kroku. „Fajn, Rachel, jsme skoro na místě. Plán znáš, že?“ Ale když se otočila, Rachel tam nebyla. „Rachel?“

Rozhlížela se po ní, nedávala pozor na cestu a do něko ho vrazila.

„Promiňte,“ omluvila se, obrátila se k tomu člověku a zjistila, že hledí do očí tradičnímu Santovi. Měl na sobě dlouhý červený sametový plášť, složitě lemovaný zlatým vyšíváním. Dlouhé bílé vousy působily stejně opravdově jako jiskřičky v jeho očích.

„Hohó! Prř!“ spustil a hurónsky se zasmál. „Vypadá to, že tu má někdo naspěch.“

„Vážně se omlouvám,“ vyhrkla Kaylie. „Já vás neviděla. Dívala jsem se po své kameramance.“

Santa zvedl ruku s polaroidem. „Nechcete se radši zvěčnit se mnou?“

Než stačila odpovědět, s gusem cvakl snímek a podal jí obrázek s přáním: „Veselé Vánoce.“ Ukázal si na nos a pak na ni. „Možná byste měla trochu zvolnit, užít si tuhle dobu. Jsou Vánoce, nejhezčí období roku.“ Zamrkal na ni a zamířil ke skupině dětí, které už na něj čekaly.

Kaylie se zasmála, hodila si fotku do vaku a v tu chvíli zahlédla Rachel u stánku s vánočními svetry. Jak se tak blížila, viděla, že všechny kousky, které si kamarádka prohlíží, by mohly být horkými favority na vítězství v soutěži o nejšerednější vánoční svetr. Rachel se usmála, když ji uviděla, a zvedla svetr ozdobený obrovským culícím se sobem. Na obou stranách z něj trčelo huňaté hnědé paroží.

„Koukej, co jsem objevila,“ řekla nadšeně.

„Já už myslela, že jsem tě ztratila.“